

Република Србија
УПРАВНИ СУД
17 У 13939/14
09.09.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Душице Маринковић, председника већа, Биљане Шундерић и Маријане Тафра Мирков, чланова већа, са судским саветником Тијом Бошковић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужилаца А.А., Б.Б. и В.В, свих из ..., ..., против туженог Секретаријата за имовинско – правне послове, грађевинску и урбанистичку инспекцију града Београда, Сектора за другостепени управни поступак, ради поништаја решења XXI-05 број: 356-105/14 од 16.06.2014. године, у предмету инспекцијске мере, у нејавној седници већа, одржаној дана 09.09.2016. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба СЕ ОДБИЈА.

Образложење

Оспореним решењем одбијена је, жалба тужилаца изјављена против решења грађевинског инспектора Одељења за инспекцијске послове Управе Градске општине Вождовац у Београду, број: 356-434/2013 од 26.11.2013. године, којим је наложено тужиоцима да одмах по пријему решења обуставе даље радове на изградњи стамбеног објекта, спратности По2+По1+П+1+Пк у ул. ... у ..., на кп ..., КО ..., којим радовима су одступили од решења Одељења за комунално - грађевинске и стамбене послове Градске општине Вождовац број 351-1262/2009 од 13.01.2010. године, овереног главног пројекта и потврде о пријему документације за почетак извођења радова од 08.12.2010. године у погледу следећих радова: у нивоу поткровља пројектом је предвиђено да се фасадни зид ка улици изведе тако да се: а) на дужини од 1,64м изведе надзид од 0,45м, баца у дужини од 2,0м; б) на дужини од 1,72м изведе надзид од 1,60м, баца у дужини од 2,0м; в) на дужини од 1,64м изведе надзид од 0,45м, а изведен је зид

пуне спратне висине у дужини од 10,30 м; у нивоу поткровља пројектом је предвиђено да се фасадни зид ка дворишту изведе у оси „Д” надзидом од 1,60м у дужини од 3,40м + 3,70м са бацом дужине 3,20м, а изведен је фасадни зид ка дворишту у оси „Е”, висини 2,20м у дужини од 10,30м чиме је извршена доградња у нивоу поткровља на месту непролазне кровне терасе, дим.10,30м x 3,94м; у нивоу поткровља пројектом је предвиђено са бочних страна изградња фасадних калканских зидова са висином надзида ка улици од 0,45м, нагиб од 15% и са висином надзида ка дворишту од 1,60м, нагиба од 15% у дужини од 20,00м, а изведени су зидови пуне спратне висине у дужини од 23,94м, чиме је формирана друга етажа на површини 10,30м x 23,94м. Истим решењем ставом II диспозитива наложено је тужиоцима да у року од 30 дана од дана пријема решења прибаве, односно измене грађевинску дозволу у погледу одступања наведених у ставу I тог решења; уколико не изврше своју обавезу у остављеном року грађевински инспектор ће донети решење о уклањању објекта, односно његовог дела, уз упозорење да изјављена жалба не одлаже извршење решења.

Тужилац А.А. тужбом поднетом Управном суду и допуном тужбе од 12.12.2014. године оспорава законитост решења туженог органа, због повреде правила поступка, неправилне примене закона и непотпуно утврђеног чињеничног стања. Наводи да постоји неслагање у диспозитиву ожалбеног решења и решења првостепеног органа од 04.12.2013. године, у вези обима и врсте радова. Истиче да супротно одредби члана 188. Закона о општем управном поступку, тужиоцима није омогућено присуствовање увиђају, јер су позиви и саопштења достављани на старој адреси у ...1. Наводи да је ожалбеним решењем остављен рок од тридесет дана за прибављање, односно измену грађевинске дозволе, при чему је пре истека тог рока донето решење којим је наложено уклањање изведених радова. С тим у вези указује и на одредбу члана 33. став 1. Закона о легализацији, којом је прописано да се рушење објекта који су изграђени, односно реконструисани или дограђени без грађевинске дозволе, односно одобрења за изградњу до дана ступања на снагу тог закона, неће извршавати до правноснажно окончаног поступка легализације. Предлаже да суд тужбу уважи и оспорено решење поништи или у спору пуне јурисдикције реши предметну управну ствар.

Поступајући по налогу суда тужилац је дана 12.12.2014. године доставио допуну тужбе којој су се придружили и тужиоци Б.Б. и В.В., који су у проведеном управном поступку, у једностраначкој управној ствари, учествовали у својству странке са идентичним интересом. Како се у конкретном случају ради о управној ствари која се по својој природи може решити само на једнак начин према свим странкама, суд је по тужби тужилаца Б.Б. и В.В., поступао као по благовременим тужбама.

У одговору на тужбу, тужени орган је остао у свему при разлозима датим у образложењу оспореног решења и предложио да суд тужбу одбије.

Управни суд је, у смислу члана 33. став 2. Закона о управним споровима („Службени гласник РС” бр. 111/09), решио предмет без одржавања усмене расправе, налазећи да је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања.

Испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, у смислу члана 41. став 1. Закона о управним споровима, оценом навода тужбе, одговора на тужбу и списка ове управне ствари, Управни суд је нашао да тужба није основана.

Из списка предмета и образложења оспореног решења произлази да је тужени одбио жалбу тужилаца, налазећи да је првостепени орган правилно поступио када је ожалбеним решењем одлучио као у диспозитиву, на основу одредбе члана 176. став 1. тачка 2) Закона о планирању и изградњи („Службени гласник РС”, бр. 72/09...24/11). Ово јер је у проведеном поступку утврђено да су тужиоци извели радове на изградњи стамбеног објекта у ул. ... у ... на к.п.... КО ... којима је одступљено од решења број 351-1262/2009 од 13.01.2010. године (издате грађевинске дозволе), овереног главног пројекта и потврде о пријему документације за почетак извођења радова од 08.12.2010. године, на начин ближе описан записником о извршеном инспекцијском прегледу грађевинског инспектора од 25.11.2013. године. Тужени је навео и то да се на уредно остављене позиве за 22.11.2013. године и 25.11.2013. године, тужилац, као, инвеститор и пуномоћник А.А. и Б.Б., такође инвеститора, није одазвао.

Одредбом члана 176. став 1. тачка 2) Закона о планирању изградњи („Службени гласник РС”, бр. 72/09...24/11), прописано је да је у вршењу инспекцијског надзора грађевински инспектор овлашћен да наложи решењем обуставу радова и одреди рок који не може бити дужи од 30 дана за прибављање, односно измену грађевинске дозволе, ако се објекат не гради према грађевинској дозволи, односно главном пројекту, а ако инвеститор у остављеном року не прибави, односно измени грађевинску дозволу, да наложи решењем уклањање објекта, односно његовог дела.

Код напред наведеног и по оцени суда, правилно је поступио тужени орган када је одбио жалбу тужиоца, дајући за донету одлуку разлоге које у свему као правилне прихвата и овај суд.

Суд је ценио навод тужбе који се односе на легализацију предметних радова, а у вези којих је тужиоцима издато уверење број 351.21-2348/2013 од 25.12.2013. године (након доношења првостепеног решења), али је нашао да је тај навод без значаја на другачију одлуку суда, имајући у виду да ожалбеним решењем није наложено рушење објекта, већ обустава радова до прибављања измењене грађевинске дозволе сагласно одредби члана 176. став 1. тачка 2) Закона о планирању и изградњи, на коју су се управни органи правилно позвали у образложењима својих решења.

При одлучивању, суд је имао у виду навод тужбе којим се указује да се диспозитив ожалбеног решења разликује од решења првостепеног органа од 04.12.2013. године, али је нашао да и тај навод није од утицаја на другачију одлуку у овом предмету, јер се ради о решењима првостепеног органа којима су налагане различите мере према чињеничном стању утврђеном у поступку који је претходио доношењу тих решења, с тим да првостепено решење од 04.12.2013. године, није било предмет оцене законитости и правилности у поступку у коме је донето овде оспорено решење. Поред наведеног, тужиоци ни у жалби као ни у тужби нису оспоравали тврдњу на којој је заснована одлука првостепеног органа од 26.11.2013. године, да су као инвеститори приликом извођења предметних радова одступили од оверене пројектне документације и овереног главног пројекта као саставног дела издате грађевинске дозволе, а што је представљало разлог за примену одредбе члана 176. став 1. тачка 2) Закона о планирању и изградњи.

Суд је ценио и навод тужбе да тужиоцу није омогућено учешће у поступку, али је нашао да тај навод није основан, јер се у списима налази доставница којом тужилац потврђује пријем позива за дан 25.11.2013. године, који му је уручен дана

23.11.2013. године, коју доставницу је својеручно потписао. Такође, у списима се налази Записник о извршеном прегледу грађевинског објекта у улици ...број ... од 25.11.2013. године у коме је констатовано да се тужилац иако уредно позван није одазвао. У списима туженог органа налази се и посебно пуномоћје од 30.12.2008. године којим је тужилац овлашћен од стране Б.Б. и В.В., да их као инвеститоре заступа у предметном управном поступку.

Одлучујући о предлогу тужилаца да суд реши ову управну ствар у спору пуне јурисдикције, Управни суд налази да имајући у виду одлуку суда у овом предмету и разлоге са којих налази да је оспорено решење правилно и на закону засновано, у конкретном случају нису испуњени услови у смислу одредбе члана 43. став 1. Закона о управним споровима.

Са наведених разлога, налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужилаца, Управни суд је, применом одредбе члана 40. став 2. Закона о управним споровима, одлучио као у диспозитиву ове пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 09.09.2016. године, 17 У 13939/14

Записничар
Тија Бошковић, с.р.

Председник већа-судија
Душица Маринковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

БТ